Zborový list

POPRADSKÝCH EVANJELIKOV

číslo V / 2011 SEPTEMBER - OKTÓBER

MODLITBA VĎAKY

„Stále sa radujte, neprestajne sa modlite! Za všetko ďakujte, lebo taká je Božia vôľa pri vás v Kristu Ježišovi“ 1Tes 5:16-18

Už sme sa vrátili zo svojich ciest – z výletov, návštev a dovoleniek – do svojich domovov. Mnohí z nás sa so smútkom obzerajú za uplynutými letnými prázdninami... Apoštol Pavel nás však vyzýva, aby sme si vo svojom srdci stále pestovali radosť, lebo radostný človek je vnútorne silný a aj odvážnejší ako smutný človek.

Zažili sme rôzne druhy radosti – zo stretnutia s príjemnými ľuďmi, z drobných vecí a pekných zážitkov. Ale zažili sme aj úžasnú Božiu milosť, ktorou nás Pán Boh sprevádzal na našich cestách, ochraňoval, dával nové sily a požehnával. (Nie vždy sme si to uvedomovali). Koľko sme toho za posledné dva mesiace zažili! Ak si večer prejdeme len udalosti dňa, sú to desiatky ba stovky drobných okamihov. Toho dobrého je viac ako zlého. A to nás má viesť ku vďačnosti. Vďačný človek si uvedomuje, komu je vďačný za svoju radosť a požehnanie. Vďačný človek poznáva na svojich cestách Božiu mi-

lostivú ruku, ktorá ho vedie a ochraňuje. Vďačný kresťan je dobrým svedectvom o Božej milosti, ktorá mu je zdrojom hlbokej radosti aj uprostred každodenných starostí a pri nesení životných bremien.

Keď vstupujeme do nových povinností na začiatku nového školského roka, nezabúdajme sa radovať a v modlitbe ďakovať za nové príležitosti pre náš duchovný rast, za nové príležitosti byť pre druhých požehnaním.

Dr. Libor Bednár, zborový farár

...KOCHAŤ SA V JEHO CHRÁME

Laura Šimová a Zuzana Valeková

„Jedno som prosil od Hospodina, to žiadať budem: môcť bývať v dome Hospodinovom po všetky dni svojho života, vidieť láskavosť Hospodinovu a kochať sa v Jeho chráme. Lebo ma skryje vo svojom stane v deň pohromy, schová ma v skrýši svojho stánku, vyvýši ma na skalu.“ Ž 27:4-5

Nesmierne vzácny nám je náš chrám a veľmi vďačíme našim predkom, že aj pre nás ho postavili uprostred popradského Námestia sv. Egídia. V citovanom žalme Šalamún aj za nás vyjadril vznešené pocity, bázeň a túžby, ktoré v dome Hospodinovom jeho dieťa prežíva. Kostoly majú svoju magickú moc, priťahujú ľudí a ľudia chcú do nich vojsť a zažiť ich zvláštnu atmosféru, kochať sa v nich, schovať sa v nich, spojiť sa so svojim Bohom. Preto, aby do nášho chrámu mohli vstúpiť aj turisti a aj preto, že svoj chrám milujeme, otvárame ho počas letných prázdnin aj pre verejnosť. Modlitebné spoločenstvo aj tento rok zabezpečovalo sprístupnenie nášho Kostola Svätej Trojice počas prázdninových mesiacov dvakrát do týždňa v odpoludňajších hodinách. Napriek tomu, že táto aktivita skončí až v polovici septembra, štatistiku návštevnosti ponúkame ku koncu augusta. Zaznamenali sme 850 návštevníkov a služby konajúci zaznamenali aj ich národnosť: 382 bolo Slovákov, 245 Poliakov, 116 Čechov, 62 Nemcov, 31 Maďarov,4 Dáni, 4 Angličania, 3 Holanďania, 2 Taliani, 1 Francúz.

Ak vezmeme do úvahy časové hľadisko, táto cirkevno-zborová aktivita nie je krátka, veď trvá celé tri mesiace, a navyše v čase prázdnin a dovoleniek. O to väčšia vďaka patrí všetkým tým, ktorí pri tom pomohli, že si dokázali zladiť svoje „dovolenkovanie“ so službou v kostole (viacerí aj opakovane) a obetovať svoj voľný čas - nech vám všetkým Pán Boh zo svojej lásky

bohato nahradí aj túto vašu službu na Jeho vinici a nech vás „skryje vo svojom stane v deň pohromy, schová v skrýši svojho stánku, vyvýši na skalu“.

NÁVŠTEVA Z LOHMARU

Ingeborg Paulíniová a Anna Chábová

Pre náš cirkevný zbor bola sobota 23. júl plná očakávania, keďže sme po dvoch rokoch opäť čakali hostí z Lohmaru. Zvítanie s 15-imi členmi družobného cirkevného zboru vo večerných hodinách v našej zborovej miestnosti bolo srdečné ale krátke, pretože Lohmarčanov čakala večera a ubytovanie v Hoteli Satel.

V nedeľu sa hostia zúčastnili slávnostných služieb Božích. Kazateľom bol lohmarský brat farár Joachim Schulze. Za základ svojej kázne si vzal text J 1:35-51 o pravých učeníkoch Ježiš Krista. Aj my v dnešnej dobe máme nasledovať Pána a svedčiť o Ňom. Hoci pastor Schulze prišiel do Popradu prvý raz, v úvode kázne spomenul začiatky nášho priateľstva, ktoré trvá už 19 rokov. Sestra Anna Lichvárová, skupina Agapé a zborový spevokol prispeli k slávnostnej atmosfére služieb Božích. Zástupcovia cirkevného zboru z Lohmaru potom odovzdali dary, a to veľkonočnú sviecu a plátno zobrazujúce hladujúcich v Afrike. Zároveň pozvali Popradčanov o rok na návštevu do Lohmaru. Po službách Božích prijali hostia pozvanie na obed v rodinách, ktoré im pripravili aj individuálny popoludňajší program.

Na želanie hostí sa v pondelok uskutočnil výlet cez Spišskú Maguru do Červeného kláštora. Najprv sme si pozreli tamojší renovovaný evanjelický kostol, kde nám domáca sestra farárka Ľubica Sobanská v krátkosti priblížila jeho dejiny, ako aj vznik tejto filie a prácu v nej. Pretože nás stále sprevádzal dážď, na splavovanie Dunajca sa vydalo len 13 najodvážnejších. Ostatní sme v Lesnici pri káve čakali na ich príchod. Na salaši U Franka v Starej Ľubovni sme mali pripravené výborné slovenské špeciality. Na spiatočnej ceste sme sa zastavili ešte v Kežmarku, aby sme si prezreli oba evanjelické kostoly - artikulárny drevený a nový červený.

V utorok bol naplánovaný výlet do Tatier. Aj napriek hmle a mrholeniu, traja zdatní nemeckí turisti chceli ísť na túru v trvaní aspoň štyri hodiny. Brat Ladislav Keresztény a dve naše mládežníčky s nimi absolvovali túru: Popradské Pleso, Ostrva, Batizovské pleso, Sliezsky dom. Ďalšie dve Lohmarčanky boli so sestrou Alžbetou Timčákovou na Popradskom Plese. Ostatných sme previedli po osade Štrbské Pleso a výklad urobila sestra zborová dozorkyňa Janka Hesová. V informačnom stredisku nám premiet-

li krátky film o Tatrách a podtatranskom kraji. Okolo obeda sme sa presunuli autobusom do Tatranskej Kotliny, kde sme navštívili Beliansku jaskyňu. Manželia Albrechtovci boli na 7-hodinovej túre v Slovenskom raji. Po obede v Kežmarských žľaboch sme sa vrátili do Popradu. Večer sme v príjemnej pohode prežili v reštaurácii Koliba pri rieke Poprad, kde nás pozvali a hostiteľmi boli Lohmarčania.

V stredu mali nemeckí priatelia voľný program a väčšinou ho využili na návštevu Aquacity Poprad. Odpoludnia o 14:00 h začínalo rozlúčkové posedenie. Počasie bolo stále upršané, a tak sme nemohli byť vo farskej záhrade, ale realizoval sa iný, ale tiež veľmi príjemný, „mokrý variant" vo farskom "dufarte". V spoločných rozhovoroch rýchlo ubehlo asi šesť hodín, v závere ktorých zaznelo poďakovanie hostí za pekné chvíle v našom medzinárodnom bratsko-sesterskom spoločenstve.

Vo štvrtok ráno o 7:30 h sa pri Hoteli Satel niektorí „skalní" z nášho zboru rozlúčili s hosťami z Lohmaru bezprostredne pred ich odjazdom.

Vďaka nášmu nebeskému Otcovi, že požehnával spoločne strávené chvíle, že ochraňoval „turistov" aj na spiatočnej ceste, takže sa všetci v zdraví mohli vrátiť do Lohmaru. Už teraz sa tešíme, že z Jeho milosti sa v roku 2012 dožijeme aj 20. výročia trvania nášho priateľstva.

UDALOSTI V CIRKEVNOM ZBORE

Zuzana Valeková

15. 6. až 16. 9. Modlitebné spoločenstvo nášho CZ aj tento rok zabezpečilo sprístupnenie Kostola Svätej Trojice počas prázdninových mesiacov dvakrát do týždňa v odpoludňajších hodinách - všetkým, ktorí akokoľvek pomohli pri tejto aktivite, srdečne ďakujeme (podrobnejšie v príspevku na inom mieste).

23. až 28. 7. nás opäť po dvoch rokoch navštívili členovia partnerského cirkevného zboru z nemeckého Lohmaru, 15-člennú delegáciu viedol pastor Joachim Schulze (podrobnejšie o návšteve v predchádzajúcom príspevku).

7. 8. hosťoval v našom cirkevnom zbore prof. ThDr. Jan Štefan z Evangelické bohoslovecké fakuty Univerzity Karlovy v Prahe, ktorý na službách Božích poslúžil zvesťou Božieho slova v Poprade a v Strážach.

POPRÁZDNINOVÉ ZAMYSLENIE

Zuzana Valeková

Prázdniny a krásne teplé slnečné dni patria spolu. Preto práve toto obdobie je najviac využívané na dovolenky a oddych, na načerpanie nových fyzických síl do ďalších všedných dní. Toto obdobie je požehnaním aj pre rodiny, pretože trávia spolu viac času, čo utužuje ich vzájomné zväzky.

Nie každý trávi obdobie prázdnin oddychom, niektorí ho musia prežívať pripútaní na lôžku či už v nemocnici alebo doma. Zo skúseností môžeme potvrdiť, že aj takéto chvíle sú pre chorého požehnaním. Pán Ježiš nám je ešte bližšie než obyčajne. Lebo v dielni sveta, v pracovnom zhone a nepokoji nášho srdca, Ho často ani nepočujeme. Ale v tichu nemocničnej izby alebo komôrky doma je Jeho blízkosť, Jeho láska a pomoc viac citeľnejšia.

Ako pravdivé sa potvrdzujú slová Ž 50:15: „Vzývaj ma v deň súženia, vytrhnem ťa, a ty ma budeš oslavovať!“ Od svojho trápenia sa môžeme oslobodiť jediným spôsobom, keď ďakujeme Bohu za každý prejav Jeho lásky. Tú cítiť zo vzťahu a starostlivosti lekárov a celého zdravotníckeho personálu, zo vzťahu spolupacientov, ale tiež všetkých blízkych a blížnych, ktorí prejavujú svoju lásku pomocou a útechou a chorého nesú na modlitbách. V takýchto chvíľach je viac času na Božie slovo, na modlitby a inú náboženskú literatúru.

Len od každého z nás závisí, či sa utrpenie a nemoc zmení na požehnanie. Ak neuzavrieme svoje srdce, ale ho otvoríme potešujúcej Božej láske, On nás odmení a požehná. Každé utrpenie nás obohacuje a posilňuje našu vieru. To je jeho pravý význam.
Ak sa na dovolenke viac posilňuje telo, v chorobe sa môžeme posilňovať duchovne, lebo môžeme „hromadiť poklady“, ktoré obohatia náš vnútorný život. Vďaka Ti Pane za Tvoju lásku, pomoc v chorobe a za každé Tvoje požehnanie.

MISIJNÉ DNI VÝCHODNÉHO DIŠTRIKTU ECAV

Mária Bobovská

Tohtoročné Misijné dni Východného dištriktu ECAV sa konali v Liptovskom Mikuláši 15. až 17.7. pod názvom „Ktosi je za dverami“, v duchu biblického textu „Ajhľa, stojím pri dverách a klopem.“ (Zjav 3:20)

Trojdňový program bol bohatý, skladal sa z modlitieb, duchovných piesní, scénok, ktoré boli na veľké duchovné povzbudenie účastníkov. Prednášky boli vysielané aj on- line cez internet a na ne nadväzovali semi-

náre, ktorých bolo spolu dvanásť, takže bolo z čoho vyberať. Veľmi zaujímavá bola prednáška „Islam - výzva alebo hrozba pre kresťanstvo dnes?“, ktorú mal Pavol Bargar z Prahy a seminár vedený bratom farárom Miroslavom Hvožďarom z Vrboviec na tému „Ježiš - náš misijný vzor“.

Misijné dni boli aj organizačne veľmi dobre zabezpečené. Podľa organizátorov účasť každoročne narastá - len ubytovaných bolo t. r. asi 400 osôb. Osobitne potešiteľné je, že mladí ľudia a mladé rodiny s deťmi prevažovali ostatné vekové kategórie.

ORDINÁCIA - JEDNA Z NAJVÝZNAMNEJŠÍCH UDALOSTÍ CIRKVI

Tohto roku sa ordinácia novokňazov konala 30. júla v púchovskom cirkevnom zbore. Tešilo nás, že ordinovaní boli ôsmi noví duchovní našej cirkvi, a že medzi nimi bol aj Mgr. Marek Ivan z Popradu, ktorý niekoľkokrát slúžil v našom kostole čítaním biblických textov. S veľkým záujmom sme mohli túto udalosť sledovať aj v priamom prenose Slovenskej televízie.

Ordináciu vykonal biskup VD Slavomír Sabol, a to na základe slov Sk 20:28: „Bedlite teda o seba a o celé stádo, v ktorom vás Duch Svätý ustanovil za biskupov, aby ste pásli cirkev Božiu, ktorú si vydobyl svojou krvou.“ Zdôraznil im, že do tejto služby ich vysiela vlastne sám Pán Ježiš. Ak má služobník Boží odovzdávať posolstvo ďalej, musí predovšetkým sám osobne neustále duchovne rásť, aby potom mohol aj iným dávať to, čo prijal. Prosil ich, aby boli obetaví služobníci našej cirkvi a zostali verní svojej službe.

Ordinovaní zložili slávnostný sľub - rukou položenou na Biblii a zodvihnutím troch prstov sľúbili plniť povinnosti evanjelického kňaza. Na základe tohto sľubu boli vysvätení a prijali požehnanie od všetkých troch biskupov, a to výpoveďou z Božieho slova, skladaním rúk a bozkom na čelo.

Veľkým duchovným zážitkom bol aj program pripravený púchovským cirkevným zborom, a najmä prednes básne L. Fričovského „Na cestu s Pánom“, v podaní školáčky L. Martinkovej, ktorý priniesol bázeň do srdca každého poslucháča. Hravo, detskými ústočkami sa prihovorila každému jednému ordinovanému.

Novokňazom prajeme, aby boli horliví služobníci, aby zostali verní pravému učeniu i službe. Prosme všetci, aby ich Pán Ježiš k tomu viedol a usmerňoval.

DIŠTRIKTUÁLNY DEŇ VÝCHODNÉHO DIŠTRIKTU ECAV

Mária Bobovská

V nedeľu 31. júla sa vo Východnej konal Dištriktuálny deň Východného dištriktu ECAV 2011. Aj napriek dažďivému počasiu sa toto stretnutie veriacich vydarilo. Hlavná téma „Rodina - Boží dar pre človeka“ oslovila každého z nás, ktorí sme boli prítomní. Boh sa prihovára aj k súčasným rodinám a je len na nás, akým spôsobom my odpovedáme.

Pane Bože, Ty dobre vieš aký život žijeme, prosíme Ťa, všemohúci Bože, žehnaj nám lásku daj nám pokoj, harmóniu, pokoru a hojnosť! Pane Bože, prosíme Ťa ochraňuj naše rodiny, cirkev, kazateľov, misionárov. Nedopusť Pane, aby sme podľahli pokušeniu, ale ochráň nás od zlého. Amen.

JUBILUJÚCA EVANJELICKÁ DIAKONIA

Kresťanská služba diakonie na Slovensku skončila v päťdesiatych rokoch 20. storočia, pretože bola zakázaná. Po zmene politických pomerov v roku 1989 sa cirkvi rozhodli obnoviť sociálne aktivity motivované kresťanskou láskou. Tak sa aj Evanjelická cirkev a. v. na Slovensku rozhodla v novembri 1991 obnoviť činnosť Evanjelickej diakonie.

Úloha cirkvi je zvestovať evanjelium. A diakonia je odpoveď cirkvi na evanjelium, a to od jednotlivca cez cirkevné zbory aj cirkev. Prostredníctvom stredísk Evanjelickej diakonie už dve desaťročia pomáha ľuďom materiálne, finančne a poskytovaním sociálnych služieb. Pomáha tým, ktorí to potrebujú - bez rozdielu vierovyznania, veku či národnosti. Diakonia pomáha s pokorou, s vierou v Božiu pomoc. Ako píše v časopise „Diakonia.sk“ Eva Bachletová, Evanjelická diakonia chce pokračovať vo svojom duchovnom poslaní - pomáhať, povzbudzovať, sprevádzať veriacich i neveriacich v ich neľahkom ľudskom osude, a tak napĺňať Kristovu lásku na zemi.

Aj naša zborová diakonia pôsobí v cirkevnom zbore formou návštevnej služby u starších a chorých členov CZ. Táto služba je obľúbená, sestry pri návštevách potešia, povzbudia rozhovorom i Božím slovom. Prinesú tiež zborový časopis a takto pomáhajú udržiavať kontakt s cirkevným zborom.

Vďaka za každú formu služby Evanjelickej diakonie, ktorú koná. Vďaka, Pane Ježiši, že žehnáš svoje dielo! „Ó, Hospodine, Tvoja milosť trvá naveky, neopusť diela svojich rúk“ (Ž 138:8).

Katarína Slučiaková

„...nedobyje ju ni peklo a už za ňu krvi tieklo veľa, veľa, veľmi veľa, bo ju zloba zničiť chcela."

Nedávno Evanjelický posol spod Tatier priniesol na svojich stránkach rozličné názory čitateľov pod nadpisom „Kam kráčaš, ECAV na Slovensku?" Toto čítanie vrátilo moju myseľ späť, do vojnového obdobia, keď pri príležitosti Pamiatky reformácie mládež v kostoloch zápalisto prednášala básne, z ktorých je aj hore uvedený úryvok.

Zamyslime sa, čím všetkým naša ECAV od ukončenia Druhej svetovej vojny prechádzala. V prvom rade to bola 40 rokov trvajúca násilná ateizácia. Kde to nešlo hladko bez odporu, tak sa realizovala tyraniou – od straty zamestnania, cez uránové bane a väzenské cely. Ako clivo vyznieval spev preriedených cirkevníkov v kostole pri spievaní nábožnej piesne „Sion kvíli přežalostně, Sion to město Boží..."

Ateistický režim cirkev nedobyl – akoby aj mohol, keď ona je svätou ustanovizňou Božou. Režim padol sám. Po jeho páde som v zdravotníckom zariadení s akútnou diagnózou čakala na lekárske vyšetrenie. Od bolesti som si okolie nevšímala, spozornela som až vtedy, keď sa nado mnou nakláňala mladá dievčina hovoriac: „Vidím, že veľmi trpíte, ale nemusíte, ak budete postupovať podľa tohto letáčika," vtisla mi ho do ruky a ihneď sa vytratila. Letáčik bol vlastne pozvánka na každonedeľné bohoslužby spojené s uzdravovaním v prenajatej zasadačke a podpísaný P. M., zakladateľ nového kresťanského zboru. Vtedy prenajatá zasadačka, dnes vlastný „dom viery". Bolo by zaujímavé vedieť, kam odložili rôzne evanjelické knihy, napríklad Tranoscius - do nábožných spevov prespievanú Bibliu - tí evanjelici, ktorí sa ochotne nechávajú zlákať inými prúdmi a opúšťajú augsburské vyznanie, ktoré ich odmalička duchovne formovalo.

Keď niekde počujeme vysloviť dátum 6. júl, zamrazí nás. Veď 6. júla 1415 upálili na hranici morálne čistého človeka Majstra Jana Husa. A 6. júla 2011 vyšlo číslo EPST, na stránkach ktorého redakcia dala priestor na informovanie o priebehu a záveroch zasadania Synody ECAV 2011. Ako to pekne vyznie, keď tam čítame „Slovo a sviatosti majú moc a Duch Svätý pôsobí v ECAV slobodne a nenechá sa manipulovať."

Túto pravdu podporím zažitou skutočnosťou. Asi pred šiestimi rokmi, na sklonku leta, zaklopali na dvere nášho domu dve ženy v strednom veku. Podľa toho, že jedna z nich mala v rukách otvorenú Bibliu a tá druhá tašku plnú kníh, vrátane časopisu „Strážna veža", vedela som, kam ich mám zaradiť. So širokým úsmevom sa ma spýtali, či som už o Biblii niečo počula. Na moju

otázku akým odborným štúdiom Biblie prešli, keď si trúfajú z dom do domu túto Bibliu prednášať, mi odpovedali, že celý život boli neveriace, ale pred dvomi rokmi ich oslovilo kresťanské spoločenstvo, v ktorom veriaci nepoznajú závisť ani nenávisť, žijú vo vzájomnej láske a porozumení. Pre aktivity, ktoré teraz vykonávajú, teologické vzdelanie nepotrebujú a ani o ňom nič nevedia. Povedala som, že pre mňa je Biblia taká vzácna posvätná kniha, že nemôžem dopustiť žiadnu polemiku ani v mojom dome, nie to ešte na schodoch. Nečakala som, že sa z ich úst zosype na moju hlavu toľko urážok, zneužijúc pritom práve Bibliu. Nadávali, že my všetci, ktorí stojíme mimo ich kresťanského spoločenstva sme hady a vreteničie plemeno. Nech si len prečítam Matúšovo evanjelium, v ktorom toto hovorí o nás sám Pán Ježiš Kristus.

Pri tých nadávkach nemohli vedieť, že som si ja, Duchom Svätým vedená, pred piatimi mesiacmi vypýtala od nášho brata zborového farára Libora Bednára jeho kázeň z nedele Deviatnik. Z Matúšovho evanjelia v kázni vyložil práve Ježišovu reč proti farizejom. Dotkol sa aj inej témy, v tom čase pre mňa veľmi aktuálnej, a preto som si tú kázeň od neho nielen vypýtala, ale som si ju doma čítala tak často, že som ju vedela takmer naspamäť aj vtedy, keď sa ženy pri našich dverách objavili. Radca Duch Svätý, ktorý pracuje v našej cirkvi slobodne spôsobil už dopredu, že zlomyseľné nadávky týchto žien prešli ponad mňa bez toho, aby sa ma dotkli.

MÁRNOTRATNÝ BOH

Zuzana Hybenová

V letnej horúčave dobre padne v príjemnom tieni prečítať si dobrú knihu. Takáto je aj kniha „Márnotratný Boh“ od Timothyho Kellera, ktorú v tomto roku vydalo Evanjelizačné stredisko v Bratislave.

Podnadpis knihy je „Znovuobjavovanie podstaty kresťanskej viery“. Určená je pre tých, ktorých Pán Ježiš v podobenstve o márnotratnom synovi nazýva „mladší bratia“ a aj pre tých, ktorých volá „starší bratia“. Nie je správne vybrať si za hlavný motív príbehu iba jedného zo synov. Pán Ježiš hovorí v 15. kapitole Lukášovho evanjelia: „Jeden človek mal dvoch synov“. Rozprávanie je rovnako o staršom ako aj o mladšom synovi a súčasne o otcovi aj o synoch. To, čo Ježiš hovorí o staršom bratovi, je jedno z najdôležitejších posolstiev, ktoré nám Biblia poskytuje. Starší brat mal silný pocit vlastnej nadradenosti. Upozorňuje na to, že jeho morálny záznam je omnoho lepší ako záznam jeho brata. Pohŕdavým spôsobom (... tento tvoj syn...)

vyjadruje, že už ho nechce mať za brata. Starší bratia opierajú svoje hodnotenie o pracovitosť, mravnosť, členstvo vo vybranej spoločnosti či o neobyčajnú múdrosť a dôvtip. Toto nevyhnutne vedie k pocitu nadradenosti voči tým, ktorí nemajú rovnaké vlastnosti. Napriek tomu, že sa obaja bratia mýlia, otec sa o nich stará a pozýva ich späť do svojej lásky a na hostinu.

Otec v tomto príbehu predstavuje nebeského Otca. Pán Ježiš nám predstavuje Boha, ktorý ohromne veľa vynakladá na nás a voči nám, svojim deťom, je márnotratný. Božie ľahkovážne milosrdenstvo je naša najväčšia nádej. Stojí za to siahnuť po takejto knihe.

NA BIBLICKÉ HODINY SA OPLATÍ CHODIŤ

Ev. posol spod Tatier č. 27/2011, svedectvo Zuzany Kováčovej

Som v kúpeľoch a je mi veľmi dobre. Nie preto, že som tu, ale preto, že v našej rodine vládne opäť pokoj, svornosť a láska.

Mám troch synov a dcéru, ktorá sa mi narodila hodne po štyridsiatke. Bola miláčikom celej rodiny. Ani panské deti nemali toľko hračiek a parády ako ona. Všetky susedky mi závideli moju rodinu. Synovia sa poženili, ale vzťahy v našej rodine zostali pevné. Nie ako inde, kde nevesty ťahajú svojich mužov len k vlastnej rodine. Nebolo snáď týždňa, aby sa u nás všetci aspoň cez víkend nezastavili.

Zlom nastal, keď sa vydala dcéra. S manželom sme sa rozhodli pristať na dcérin návrh, že bývať budú u nás, ak na dcéru prepíšeme dom. Veľmi nás to potešilo a vôbec nám nenapadlo, že by to mohlo synom prekážať. Veď sestre stále kupovali, čo chcela. Keď sa však synovia dozvedeli, že dom sme prepísali na ňu, vzťahy v rodine veľmi ochladli. Nevesty začali byť nevraživé.

Začala som chodiť na štúdium Biblie. Do kostola sme síce predtým chodili pravidelne, ale na štúdium Biblie som nemala čas. Venovala som sa gazdovstvu a najmä rodine. Teraz som tam utekala pred svojimi myšlienkami. Takto som si svoju starobu veru nepredstavovala! Mala som pocit veľkej krivdy, že sa mi deti obracajú chrbtom.

Oči sa mi otvorili na štúdiu Biblie, keď sestra farárka rozprávala o Jákobovi a jeho dvanástich synoch. Najviac miloval Jozefa a len tomu dal urobiť pestrý plášť. Jediný plášť vyvolal toľko závisti medzi bratmi, že chceli zabiť Jozefa, ale nakoniec ho „len“ predali do otroctva. O čo viac je rodičovský dom (ktorý chcela dcéra získať sama) ako jeden plášť. Čo hovorila sestra farárka ďalej, neviem. Mne už v hlave znel len dodatok, ktorý bol prikázaním, ako ho nazvali: „Deti nemáš pre seba, máš ich doviesť do neba.“ Kam

sa dostanú moje deti pre moje chyby? Čo som im to urobila? Dcére som pomohla pripraviť bratov o dedičstvo a v synoch som pomohla vzbudiť hnev a závisť voči sestre.

Hneď po skončení študijnej hodiny som utekala za manželom. Dlho do noci sme sa rozprávali a modlili. Ráno sme zavolali dcéru a požiadali sme ju, aby vrátila dom, lebo chceme pre každého z detí rovnaký diel. Nepáčilo sa jej to, začala sa s nami hádať a nakoniec urazená odišla so svojím mužom k svokrovcom. Vrátila sa až o dva dni a skoro plakala. Veľmi nás prosila, aby sme jej odpustili, že bola taká sebecká. Neskôr odprosila aj bratov. Dom nám vrátila a zaplatila aj oba prepisy u notára. V našej rodine opäť zavládla svornosť a láska.

Táto kríza dcére veľmi pomohla. Dospela. Už to nie je to rozmaznané dievča, ktoré svojou milotou dosiahlo vždy, čo chcelo. Ani ja sa už toľko neviažem na rodinu, hoci ich všetkých stále rovnako milujem.

Odvtedy pravidelne chodím na štúdium Biblie. Kto sa pevne drží Božieho slova, ten nemôže zablúdiť. A dcéra sľúbila, že sa po mojom návrate z kúpeľov príde tiež pozrieť na štúdium Biblie.

MODLITBA V STAROBE

Zo Slovenských pohľadov 2/2011 vybrala Soňa Slahová

Pokoj jednotlivca si vyžaduje veľkú dávku vôle byť skutočne pokojným. Na to však treba v sebe nájsť zmierenie s okolnosťami aj istú pokoru, ktorá je podložená dobrou vôľou a skúsenosťami. Krásnym príkladom takéhoto stavu duše je Modlitba v starobe, ktorou vyjadril svoju pokoru a pokoj sv. František Saleský (1567-1622):

„Pane, Ty lepšie vieš ako ja, že zodňa na deň starnem a jedného dňa budem starý. Chráň ma pred domnienkou, že musím pri každej príležitosti a ku každej téme niečo povedať. Zbav ma veľkej náruživosti chcieť dávať do poriadku veci druhých. Nauč ma, aby som bol uvážlivý a ochotný pomáhať, ale aby som pri tom nezapáral a nesprával sa ako poručník. Zdá sa mi, že je škoda nerozdávať z množstva mojej múdrosti, ale Ty, Pane, vieš, že by som si rád udržal niekoľko svojich priateľov. Nauč ma, aby som dokázal mlčky znášať svoje choroby a ťažkosti. Pribúda ich a nutkanie hovoriť o nich rastie z roka na rok. Netrúfam si prosiť, aby si mi dal dar počúvať s radosťou druhých, keď hovoria o svojich chorobách, ale nauč ma trpezlivo ich znášať.

Neopovažujem sa prosiť ani o lepšiu pamäť – prosím len o trochu väčšiu skromnosť a menšiu istotu, keď sa moja pamäť nezhoduje s pamäťou iných ľudí. Nauč ma obdivuhodnej múdrosti vedieť sa mýliť. Drž ma, aby som bol láskavý, ako je to len možné.

Nauč ma odhaľovať u iných nečakané schopnosti a daj mi krásny dar, aby som sa vedel o nich aj zmieniť. Mám vrásky a šedivé vlasy. Nechcem sa žalovať, ale Tebe, Pane, to poviem: Bojím sa staroby. Je mi tak, akoby som sa musel lúčiť, nemôžem zastaviť čas. Cítim, ako zo dňa na deň strácam silu.

Bol som pyšný, že sa ešte vždy môžem merať s mladými. Teraz cítim a uznávam, že už nie som toho schopný. Bol by som smiešny, keby som sa o to pokúšal. Ale Ty, Pane, hovoríš: Kto verí vo mňa, tomu narastú krídla ako orlovi. Daj mi silu, aby som prijal život tak, ako ho Ty riadiš. Nie namrzene, nie s ľútosťou, nie so sklesnutou náladou, nie ako odchádzajúci, ale ako vďačný a pripravený na všetko, k čomu ma ešte povoláš. A k tomu mi daj všetku silu srdca. Amen."

STARÉ MAMY SA MODLIA SPOLU S VNÚČATAMI

Modlitba za rodičov od vnúčika sestry Sone Slahovej:

Bože dobrý, Bože milý, / zachyť šepot mojich slov, / dožič, aby dlho žili, / žehnaj mojich rodičov.

Žehnaj moje sestry, bratov, / veď nás všetkých do neba, / a obdar nás vierou svätou, / neodlúč nás od seba.

Otec, mama, pre nás žijú, / v práci sily tratia, / keď nás zbožne vychovajú, / nech sa k Tebe vrátia. / Amen.

Večerná modlitba vnúčika sestry Lýdie Copúšovej:

Ku koncu sa deň už chýli, / k odpočinku zve ma noc, / Bože Ty beh času riadiš, / neskonalá je Tvoja moc.

Svoje hriechy ľutujem, / polepšiť sa sľubujem / a za Tvoje dobrodenia, / zo srdca Ti ďakujem. / Amen.

STARÝ KRESŤANSKÝ RECEPT

Ingrediencie: 1g smútku, 30 g trpezlivosti, 20 g miernosti, 15 g hlbokej pokory, 30 g štedrosti

Toto všetko tĺčikom vytrvalosti spracuj v mažiari pevnej viery. Pridaj pol kila nádeje, vlož do panvice spravodlivosti, daj na oheň Božej lásky a zamiešaj to lyžicou vrúcej modlitby. Vlej do nádoby vernosti a dobre zavri, aby sa k tomu nedostala pleseň slávy. Touto masťou sa natieraj denne ráno a večer. Pomáha stopercentne. Dostať ju u toho, ktorý sa volá Nekonečne bohatý.

Edita Grigerová

„Takto vraví Hospodin: Nechváľ sa, múdry, svojou múdrosťou!“ (Jer 9:22-23)

Chváliť sa, byť hrdý a pyšný na niekoho či na niečo, je pri ľuďoch dosť bežné. Každý sa chváli tým, čo je pre neho najvzácnejšie a najdôležitejšie. Niektorí sa chvália svojím titulom, postavením, platom, majetkom, deťmi, športovými výkonmi, alebo kontaktmi. Samozrejme, aj ja som sa rada pochválila všetkým tým, čo dobré mi život priniesol.

Dnes sa chcem chváliť Bohom, chváliť sa Pánom Ježišom, ktorý učí službe a láske, pokoju a milosrdenstvu, ktorý nezadupáva svojich neprajníkov do prachu, ale nesie kríž našich hriechov.

Žalm 23 „Hospodin je môj pastier...“ Modlitba: Láskavý a dobrotivý Bože Otče náš! Dnes Ti ďakujem, že si tento svet nielen stvoril, vykúpil, ale že si stále s nami spojený. Si naša záchrana, lebo nás stále pozývaš k spolupráci s Tebou. Dnes Ti ďakujem, Otče, za všetko, čo som mohla z Tvojej ruky prijať, lebo všetko, čo som a čo mám, je z Tvojej milosti. Stal si sa mojou istotou, radosťou a pokojom.

Pane Ježiši, dlho som Ťa hľadala, pozývala Ťa do môjho srdca a nemohla Ťa nájsť. Ty si to videl, Pane môj, a ukázal si mi cestu. Priviedol si ma k Tvojmu slovu, k Písmu Svätému. Tak som Ťa začala lepšie spoznávať a pochopila som, že som Ťa nemohla nájsť, lebo som šla cestou svojej vlastnej múdrosti. Keď som vykročila na Tvoju cestu pokory a zverila sa do Tvojich rúk, Ty si začal konať.

Ďakujem Ti Pane, že aj ja, na základe osobnej skúsenosti môžem spievať pieseň „Ježiš Kristus je môj Pán“. Ďakujem Ti, že si ma priviedol k Tvojmu prameňu živej vody, do Tvojho náručia. Ťažko nachádzam slová, ktoré by dostatočne vyjadrili vďaku, že si mi odpustil hriechy, prijal ma a zmenil môj život. Od tej chvíle cítim, že si so mnou v dobrom i zlom. Dávaš mi pokoj a rozvahu, chrániš ma a sprevádzaš, dodávaš mi silu prekonávať každodenné starosti života. Keď sa v noci prebudím, si pri mne; ráno, len čo otvorím oči, si pri mne; cez deň mi pomáhaš pri práci a všade ma sprevádzaš.

Tvoje slovo je mocné, lebo cítim ako ku mne hovoríš, napomínaš ma a dávaš mi poznať, čo sa Ti v mojom živote nepáči. Keď cítim veľkú vinu, vtedy sa utiahnem do svojej izbičky a prosím Ťa o odpustenie. Najradšej mám skoré rána, keď môžem mocou Ducha Svätého s Tebou rozprávať, o Tebe rozjímať, ďakovať Ti a chváliť Ťa, prosiť o pomoc a silu do nového dňa.

Duchu Svätý, ktorý si aj dnes si prítomný a pôsobíš v nás a v našej cirkvi, najmä v nemoci si uvedomujeme, aký dar Tvojej milosti je zdravie. Bože,

náš nebeský lekár, daj nám stále pamätať, že ani v chorobe nás neopustíš, ale láskavo nás znova uzdravíš a vrátiš do života, keď sa k Tebe utiekame. Preto, Pane môj, chcem stále vo svojich modlitbách bojovať za celú moju rodinu, za mojich blízkych a všetkých stratených, lebo len Ty nás môžeš oživovať mocou Ducha Svätého a svojho slova. Daj, aby sme boli k sebe láskaví, aby sme si navzájom odpúšťali a pomáhali si. Chráň nás pred zvodmi tohto sveta, pred ľuďmi, ktorí využívajú naše slabosti a chráň nás aj pred prírodnými pohromami. Chráň nás pred ľahostajnosťou, aby sme nezabúdali na iných, ktorí potrebujú našu pomoc.

Iba Ty, láskavý Bože, máš naše životy vo svojich rukách, preto prosím, neopusť nás, nedaj aby sme zablúdili z Tvojej cesty a keď aj prídu starosti a žiale, vezmi do svojich rúk naše životy, životy našich detí, vnukov a manželov. Vezmi do svojich rúk aj našu nádej, naše túžby, naše očakávania a naplň ich novým obsahom, lebo len v Tebe máme skutočný život. A keď príde koniec nášho pozemského času, daj, nech život nestratíme, ale s Tvojou ochranou nech prebývame v Tvojom kráľovstve. Amen.

SOLA FIDE

Len skrze vieru - z milosti Tvojej, Pane,
prúd lásky tečie, to sväté požehnanie
na dušu, čo novým čistým rodom dýše.
V milosti lúčoch sa nesie k Tebe bližšie.

Len skrze vieru - bez zásluh mojich, Kriste,
keď zásluhy Tvoje bohaté a čisté
mi plnia srdce nie za peniaze, zmenky.
Prúd milosti Tvojej mohutný je, veľký!

Len skrze vieru, čo daroval si z kríža,
mne rany Tvoje vždy bezpečná sú skrýša -
v nich odpustenie tróni miesto súdu.
Tie záštitou večnou proti hriechu budú!

Len skrze vieru v pokání zveš ma k sebe.
Tu život dávaš v života svojho chlebe -
a prameň prečistý Tvojej krvi steká
Sola Fide, Pane - priamo na človeka!

Reformačné vyznanie
Zlatice Oravcovej

Z www.bibliaaty.sk spracovala Zuzana Valeková - diskusia o odpustkoch (proti nim Luther napísal 95 výpovedí) je dôkaz toho, že táto téma je až dodnes živá v rímsko-katolíckej cirkvi

Rímska cirkev učí naskrze pravoverne, že existuje peklo, z ktorého niet úniku. Ale dodáva, že medzi peklom a nebom sa nachádza prechodné miesto nazvané očistec. Tam hneď po smrti odchádzajú všetky duše, spasené Ježišom Kristom z večnej záhuby, ale ktoré nie sú dostatočne čisté na to, aby mohli ísť priamo do neba. Aby si niekto mohol byt istý nebom, musí byť kanonizovaný. Preto sa podnes odbavujú omše za pápežov, ktorí sú už stovky rokov mŕtvi.

Ale stačí obrátiť sa na Písmo, aby sme uvideli, že očistec je iba imaginárna predstava. Všetky jasné texty o živote na druhej strane nám predkladajú iba dve riešenia: široká cesta vedie do zahynutia, úzka brána do života (Mt 7:13-14). Kúkoľ hodia na oheň, pšenica bude zhromaždená do stodoly (Mt 13:30). Bezbožní sú hodení do ohnivej pece, spravodliví sa budú skvieť v kráľovstve ich Otca (Mt 13:41-43; Mt 13:49-50). Bláznivé panny zostanú vonku, opatrné vstúpia do svadobnej siene. (Mt 25:10-11). Neverný sluha je vyvrhnutý do vonkajšej tmy, verný vstúpi do radosti svojho Pána (Mt 25:21; Mt 25:30). Zlorečení po ľavici musia odísť do ohňa, na večné odsúdenie, požehnaní po pravici pôjdu do kráľovstva, ktoré im je pripravené od stvorenia sveta a do večného života (Mt 25:33-46). Bohatý človek sa nachádza v trápení, Lazár je potešovaný v lone Abrahámovom (L 16,22-23). Jedni sa zobudia na súd, iní do života. (J 5:29). Niektorí vstanú na večnú potupu, iní pre večný život. (Dan 12,2). Bezbožní budú uvrhnutí do ohňového jazera, vyvolení budú v nebeskom Jeruzaleme (Zj 21:1-4 , Zj 21:8).

Očistec podľa katolíckeho učenia: Ak katolík zomrie v nedokonalom stave, musí vstúpiť do stavu trestu (očistec), predtým, než bude uvoľnený do neba. Toto obdobie môže byť skrátené darmi a peniazmi, modlitbami kňaza, za ktoré sa platí, omšami atď. Známi dotyčnej osoby môžu financovať omše a tak skrátiť tento čas. Rím zozbiera každý rok milióny od smútiacich rodín a priateľov, len aby sa dotyční dostali z očistca čo najskôr. Očistec bol a je ten najvýnosnejší obchod, aký bol kedy vymyslený! Veď každá smútiaca matka, dá aj posledné peniaze na slúženie omší za svojho syna, aby ho „dostala“ z očistca, aby tam nemusel trpieť...

Celá myšlienka očistca a odpustkov hovorí o tom, že hriech musí byť vyplatený - zmierený. Katolícky koncil tvrdí, že „ak sa odvážiš povedať, že Kristovo utrpenia na kríži stačia a ty už potom nemusíš trpieť takým istým

spôsobom v očistci, predtým než sa dostaneš do neba - si prekliaty!“ Katolicizmus teda hovorí, že nestačí, že Kristus trpel, ale že musíš aj ty trpieť. Je tam toho ešte viac, ale ja si myslím, že to stačí na pochopenie toho, že očistec neexistuje. Nech vás všetkých žehná Pán (4M 6:24-27).

LUTHEROVA MODLITBA

meditácia nad treťou prosbou Otčenáša: Buď vôľa Tvoja ako v nebi, tak i na zemi

„Ach, milý Pane Bože, Otče, Ty vieš, že svet nemôže celkom zničiť Tvoje meno ani Tvoje kráľovstvo. A predsa sú takí, ktorí dňom i nocou obchádzajú, stroja úklady, sú zákerní, soptia hnevom vyhrážajú sa, vyčíňajú, navzájom sa posilňujú, dodávajú si odvahu, sú plní zlovôle proti Tvojmu menu, slovu, kráľovstvu i Tvojim deťom, ktoré chcú povraždiť. Preto milý Bože, naprav a bráň: Obráť a naprav tých, ktorí ešte majú poznať Tvoju dobrú vôľu, aby jej boli poslušní spolu s nami a my spolu s nimi; daj, aby sme všetci radi, ochotne a trpezlivo znášali všetko zlo, kríž a protivenstvo a aby sme v tom poznávali a zakúšali Tvoju dobrú, milostivú a plnú vôľu. Zabraňuj však tým, ktorí sa nechcú vzdať svojho zúrenia, vyčíňania, nenávisti, vyhrážania, zlej vôle a ubližovania. Daj, nech to s nimi dopadne tak, ako spieva Žalm 7:16. Amen.“

REFORMÁCIA UMOŽŇUJE BIBLICKÉ SVEDECTVO

Ján Zemánek, Cestou svetla č. 10/2010

Uprostred rušných udalostí po prírodných katastrofách obrovských rozmerov na mnohých miestach celej Zeme si znova pokorne pripomíname Reformáciu - obnovenie cirkvi v 16. storočí.

V nemeckom meste Wittenberg pripravovali veľkú slávnosť. Dňa 1. novembra 1517 v chráme zasvätenom Všetkým svätým mali byť vystavené relikvie (pozostatky svätých) v počte 5 005 kusov, aby ich ľudia obdivovali a zbožňovali. Taká veľká slávnosť umožnila osloviť veľké množstvo ľudí. Augustínsky mních, majster slobodných umení a svätej teológie, dvojctihodný otec Martin Luther, písomne vyzval čitateľov k verejnej hádke, k dišpute o odpustkoch. Zostavil 95 výpovedí proti predávaniu odpustkov. V tom čase predavači odpustkov mali od biskupov 95 rozličných úprav o spôsobe predávania odpustkov. Táto výzva k verejnej hádke, dišpute, sa začínala výpoveďami: „Keď náš Pán a Majster

Ježiš Kristus povedal: Pokánie čiňte, chcel, aby celý život Jeho veriacich bol ustavičným pokáním“ (1). „Pod tými slovami sa nemôže rozumieť vonkajšie pokánie pri ušnej spovedi“ (2).

Výzva k verejnej hádke o predávaní odpustkov však nezostala súkromnou záležitosťou jedného mnícha. Vplyvní ľudia sa postarali, aby výpovede mohli čítať v mnohých nemeckých mestách už po 14 dňoch. Po niekoľkých týždňoch o 95 výpovediach proti predávaniu odpustkov diskutovali učení ľudia aj v okolitých európskych krajinách. Pribitím 95 Lutherových výpovedí proti predávaniu odpustkov sa začala úspešná verejná a nezabrániteľná duchovná a mravná obnova zosvetáčtenej stredovekej cirkvi. V chrámoch, kláštoroch, školách i domácnostiach sa odriekala Pánom Ježišom odporúčaná modlitba. Ľudia sa modlili: „Otče náš, ktorý si v nebesiach! Posväť sa meno Tvoje! Príď kráľovstvo Tvoje! ... (Mt 6:9-10n) Vedenie kresťanskej cirkvi opúšťalo Ježišov spôsob šírenia kráľovstva Božieho. Ježiš šíril kráľovstvo Božie výzvou k vážnemu pokániu a prinášaniu ovocia pokánia. Vedenie kresťanskej cirkvi vo viacerých krajinách v Európe v tej dobe chcelo držať krok so svetom. Snažilo sa napodobňovať a získavať moc a slávu, bohatstvo a nádheru svetských cisárov, kráľov, vodcov a dobyvateľov. Mnohí vedúci predstavitelia cirkvi pri stavbe kresťanských chrámov chceli napodobniť nádherné pohanské chrámy a kráľovské paláce. Chrám sv. Petra v Ríme svojou nádherou sa mal podobať slávnym pohanským chrámom. To však stálo veľa peňazí.

Pápež Lev X. chcel dokončiť stavbu nádherného chrámu svätého Petra v Ríme a zároveň udržiavať pápežský dvor na vysokej finančnej úrovni. Peniaze chcel získať predávaním odpustkových lístkov. Vypísal predávanie odpustkových lístkov. V Nemecku ich dostal do prenájmu 21-ročný arcibiskup Albrecht z Mohuča a Magdeburgu za tretinu ich výnosu. Arcibiskup Albrecht poveril dominikánskeho mnícha Jána Tetzela, aby predával odpustky v nemeckých mestách. Dominikánsky mních, na základe predošlých skúseností, predával odpustky zaujímavým a príťažlivým obchodným spôsobom. Zanedbával povinnosť viesť ľudí k vážnemu biblickému pokániu a prinášaniu ovocia pokánia. Upútal pozornosť ľudí postaveným stánkom s veľkým červeným krížom a pápežskými odznakmi. Predavači odpustkových lístkov nechceli strácať čas výzvami k biblickému pokániu. Uisťovali kupujúcich, že trest za mnohoženstvo môžu vykúpiť za 6 dukátov, vraždu za 8 dukátov, krivú prísahu alebo svätokrádež za 9 dukátov. Mravy ľudí sa tým kazili. Vážni kresťania sa báli vystúpiť proti predaju. Báli sa verejne postaviť proti svätokupectvu, lebo tak by sa postavili proti arcibiskupovi i pápežovi. Augustínsky mních dr. Martin Luther úspešne vystúpil proti predávaniu odpustkov. Začala sa obnova kresťanskej cirkvi v

Nemecku a potom aj v ďalších krajinách, ktorá sa nedala zastaviť.

Lutherovo vystúpenie na sneme vo Wormsi sa často spomína. Odvolal sa totiž na Písmo sväté. V Lutherovej dobe Písmo sväté ako celok z pôvodných textov mohli čítať len skromné skupiny učených jednotlivcov. Lutherov preklad Písma svätého do nemeckej reči mal veľký historický význam. Zbožní jednotlivci mali možnosť čítať len vybrané odseky Písma svätého.

Lutherov spolupracovník a autor Augsburského vyznania Filip Melanchton, nás hodnoverne informuje, ako sa v jeho dobe chápala viera a skutky. V 20. článku O viere a dobrých skutkoch" píše: „V kázňach sa predovšetkým zameriavali na detinské a nepotrebné skutky, ako na ruženec, uctievanie svätých, mníšsky život, púte, nariadené pôsty, cirkevné sviatky, bratstvá a pod. Tieto nepotrebné skutky už ani naši protivníci nepokladajú za také dôležité ako predtým. Okrem toho, medzitým sa už naučili hovoriť o viere, o ktorej predtým nič nekázali. Tak teraz učia, že len zo samých skutkov nebudeme ospravedlnení pred Bohom, ale dokladajú k tomu aj vieru v Ježiša Krista, a hovoria, že viera a skutky nás ospravedlnia pred Bohom." Tieto slová odzneli (v nemeckej reči) 25. júna 1530 na ríšskom sneme v Augsburgu.

Žijeme v dobe náboženskej slobody, o ktorej evanjelickí kresťania veľmi často len snívali. Máme možnosť kúpiť si slovenský preklad Písma svätého-Biblie z pôvodných jazykov, autorizovaný v našej ECAV. V r. 1999 bol odborne i jazykovo revidovaný. Jestvujú aj iné dostupné preklady Písma svätého.

Cením si, že moji rodičia čítali Písmo sväté, modlili sa a pestovali domácu pobožnosť. Ako roľníci mali možnosť v útlom detstve požadovať odo mňa denné odriekanie Otčenáša, Verím v Boha, Desatora Božích prikázaní, rannej i večernej modlitby. To sa mi veľmi zišlo na hodinách náboženstva v škole, keď som sa učil Malý katechizmus dr. Martina Luthera a biblické histórie.

Kajúcne priznávame, že vymierajú, alebo aspoň ubúdajú, ľudoví znalci a milovníci Písma svätého-Biblie. Klesá počet rodín, v ktorých sa vykonáva rodinná pobožnosť. Bez domácej pobožnosti nemôžu vyrásť deti, ktoré sa budú Pána Boha báť, Jeho milovať a Jemu dôverovať. Naše evanjelické deti sú ohrozené modernými poverami, modernou neverou, modernou nemravnosťou a strácajú zmysel pre slušnosť, zodpovednosť a poriadok.

Je potrebné rozhodnúť sa pre Pána Ježiša Krista na celý život záväzným sľubom pri konfirmácii alebo neskôr na základe uváženého rozhodnutia. Krst svätý a Večeru Pánovu zachovávajme vo vážnosti a úcte. Malý katechizmus a Augsburské vyznanie čítajme častejšie, aby sme nestratili svoju identitu, totožnosť. Je mnoho vzdelaných jednotlivcov, ktorí sa

nás pokúsia získať pre svoje spoločenstvo. Platí však výzva v Zjavení Jána, adresovaná smyrnenskému zboru: (Zj 2:10) „Buď verný až do smrti a dám ti veniec života!“

ZOTRVÁVAŤ V APOŠTOLSKOM UČENÍ A V SPOLOČENSTVE

Oivind Andersen, Pri prameni

„Títo zotrvávali v apoštolskom učení a v spoločenstve, v lámaní chleba a na modlitbách.“ (Sk 2:42)

Tieto slová hovoria o prvých kresťanoch a isteže sú pre nás dobrým príkladom. Čo je najdôležitejšie v týchto slovách? Je to začiatok: „Títo zotrvávali...“ Môžeme povedať, že sa držali pevne vo viere. To, čoho sa držali, je správne nazývané ako štyri pramene sily. Ale žiadny prameň nie je na osoh, ak sa nenahneme a nenapijeme sa z neho. Ak nepoužívame prostriedky milosti, ktoré nám Boh dáva, nemáme z nich úžitok. To najdôležitejšie teda je, pevne sa ich držať a používať ich.

Apoštolské učenie, to je Božie Slovo, Biblia. Neexistuje žiadne iné učenie, ktoré by Biblia obsahovala. Po zmŕtvychvstaní začali učeníci chápať Písma a aj Ježišove slová o celej Starej zmluve: o Mojžišovom zákone, prorokoch a žalmoch. Pán Ježiš hovorí, že všetko svedčí o Ňom. Od začiatku až do konca hovorí Stará zmluva o Ňom. Samozrejme robí to aj Nová zmluva. Tá pokračuje a napĺňa Božie svedectvo o Božom Synovi.

Pravdivý zdravý kresťanský život závisí od toho, ako sme otvorení prijímať celé Božie Slovo! Je nebezpečné robiť si len určitý výber podľa toho, čo si myslíme, že je správne. Je tiež nebezpečné vyberať si z Božieho Slova len veci, ktoré sa nás dotýkajú a zaujímajú nás. Tiež môže byť nebezpečné útržkovité čítanie veršov, keď sa vytŕhajú z kontextu.

Držíš sa pevne vo viere Biblie? Odpovedz na to sebe aj Bohu! Druhá vec, ktorej sa prví kresťania pevne držali, je spoločenstvo svätých. V takomto spoločenstve je v jeho strede prítomný Pán. Všade, kde sa kresťania stretávajú v Ježišovom mene, tam je aj On osobne prítomný. Zvlášť zasľúbil Pán Ježiš svoju prítomnosť malým skupinám. „Kde sa dvaja, alebo traja zídu v mojom mene, tam som medzi nimi prítomný.“ (Mt 18:20) Neznamená to však, že Pán Ježiš nie je prítomný, keď sme vo veľkom spoločenstve. Tam je tiež. V spoločenstve svätých zanecháva Boh svoje požehnanie (Ž 133). Hovorí, že Jeho meno tam prebýva. A tiež hovorí, že kde je Jeho meno spomínané, tam je On prítomný.

Pravidelné prichádzanie do spoločenstva svätých dáva nášmu kresťanskému životu silu. Zanedbávanie vedie k opaku. Robí nás otupených a chladných. Nič nemôže kres-

ťanovi nahradiť spoločenstvo svätých. Mnohí ľudia sa zaujímajú o politické stretnutia, o rôzne záujmové krúžky. Aj keď sú kresťania v týchto skupinách, je to úplne iné, ako prichádzanie do spoločenstva svätých. Musíme sa stretávať na tom základe a tým spôsobom, ako nám ukazuje Slovo Božie. Spoločenstvo svätých, to nie je ľudský vynález a nie je ani vybudované kresťanmi, ale je darované Bohom. Máme mnoho nariadení a predpisov, ako si máme v spoločenstve čítať Božie Slovo, ako sa máme modliť, či používať prostriedky milosti. Nemôžeme to nahradiť ničím iným, hoci by sme mali pred sebou aj ten najnádhernejší cieľ. Musíme sa pevne držať spoločenstva, zvlášť malých modlitebných a biblických spoločenstiev. Pána Ježiša môžeme „zobrať za slovo" a veriť Jeho sľubu, že „On je tam, kde sú dvaja, alebo traja zhromaždení v Jeho mene".

LUTHER VO WORMSE

Z úvah Dobrá sejba 2011 vybrala Soňa Slahová

„Nepozerám na to, na čo pozerá človek. Človek totiž hľadí na to, čo je pred očami. Hospodin však hľadí na srdce." (1 Sam 16:7)

V autobazároch vyzerá väčšina použitých automobilov veľmi pekne. Lak sa leskne. Nevidieť škvrnky hrdze. Krásna fasáda! Či to, čo sa skrýva za lesknúcim sa lakom, je tiež také dobré, je iná otázka. Viacerí až po čase zistia, akú starú rárohu si kúpili, hoci auto vyzeralo tak krásne.

Ľudia sa môžu nechať ovplyvniť takým krásnym, možno pôsobivým zovňajškom druhých ľudí. Tí sú zdvorilí a milí, robia veľa dobrých vecí a sú pobožní. Ale ako to vyzerá v ich vnútri, v ich srdci? Je tam všetko v poriadku, alebo je v ňom ešte veľa vín a hriechov, možno aj závisti a nenávisti, pýchy a svojvôle, sebectva, chamtivosti atď.?

Ľudia okolo nás vidia len vonkajšok a možno sa ním nechajú oslepiť. Ale Boh vidí do srdca. Jemu nemôžeme nič predstierať. Pred Ním neobstojí ani ten najkrajší zovňajšok. V nebi raz budú len ľudia, ktorých srdce bolo umyté krvou Pán Ježiša Krista, ktorí majú viny odpustené a ktorí majú pokoj s Bohom, skrze vieru vo Vykupiteľa.

Preto sa snažme modliť k Bohu ako Dávid: „Zotri všetky moje viny! Srdce čisté stvor mi, ó Bože, a obnov vo mne ducha pevného!" (Ž 51:11-12). Zároveň sa vierou smieme oprieť o dokonalé dielo vykúpenia, ktoré pre nás vykonal náš Spasiteľ.

LUTHER VO WORMSE

Rehor Uram-Podtatranský

Mesta Wormsu vo dvorane
zlatoskvúcom na tróne
sedí cisár Karol Piaty
vo kráľovskej korune,
vôkol neho pánov rady,
volenci a niežatá,
kardinál a iskupovia,
kňazi, vojsko, pážatá.

Všetci skvostne ozdobení
drahokammi, v kvelý šat,
lebo každý svoju slávu
chce tu svetu ukázať.

A pred nimi ticho, skromne
nepatrný stojí kňaz,
jeho odev jednoduchý,
ale oko samý jas,
v tvári plam a zápal viery,
v čele múdrosť zračí sa
a v postave smelosť, sila
nadpozemská javí sa.

To je Luther, ktorý bráni
dnes vo Wormse na sneme
nie svoj názor, ale pravé,
čisté Krista učenie.

„Uznáš teda“, pyšno rečie
Lutherovi kardinál,
„že tu všetky tieto knihy
si len ty sám napísal?“
„Áno, uznám!“ povie Luther
a z nich pravda len tá znie,
jedinou že hlavou cirkvi
Kristus je a pápež nie!“

„Odvolaj to!“ v hneve veľkom
kardinál zas riekne mu.
„Neodvolám! Neodstúpim!
Iba Písmu svätému!
Dokážte mi, že som blúdil,
že to v Písme nestojí -
odvolám a utiahnem sa
do kláštora v pokoji,

ale dokiaľ mojej viery
v Písme svätom je prameň,
nemožno mi! Tu, hľa, stojím,
Boh pomáhaj mi! Amen!“

5.9. 1796 - narodil sa v Českom Brezove evanjelický farár, spisovateľ, literárny historik Bohuslav Tablic (215. výročie)

22. 9. 1811 - narodil sa v Rakši evanjelický farár, spisovateľ, jazykovedec, politik, autor duchovných piesní, predseda spolku Tatrín Michal Miloslav Hodža (200. výročie)

26. 9. 1811 - narodil sa v Ľubeli lekár, jazykovedec, včelár, ľudovýchovný pracovník, národný buditeľ, zakladateľ prvej slovenskej lekárskej spoločnosti Jonáš Bohumil Guoth (200. výročie)

7. 10. 1991 - zomrela v Žehni evanjelická farárka, poetka Zlatica Oravcová (20. výročie)

14. 10. 1816 - narodil sa v Kochanovciach evanjelický farár-superintendent, poslanec uhorského parlamentu Gustáv Adolf Seberini (195. výročie)

19. 10. 1901 - narodil sa v Slanjom (Chorvátsko) spisovateľ Ľudo Ondrejov, vlastným menom Ľudovít Mistrík (110. výročie)

28. 10. 1991 - zomrel v Bratislave evanjelický farár-biskup Rudolf Koštial; pochovaný je vo Zvolene (20. výročie)

BLAHOŽELÁME JUBILANTOM

September

Mikulčíková Magdaléna	11.9.
Horvayová Anna	13.9.

Október

Copúšová Lýdia	2.10.
Horna Andrej	7.10.
Bielený Ján	8.10.
Balog Andrej	10.10.
Mlynár Ladislav	17.10.
Kohútová Soňa	19.10.
Uličný Ján	21.10.
Maršalková Gusta	26.10.

Zborový list, rozpis Služieb Božích a viac informácií o cirkevnom zbore nájdete aj online na: **www.ecavpp.sk**

VYPÍSANÉ Z MATRÍK V MESIACOCH JÚL - AUGUST 2011

Sviatosť Krstu svätého prijali: Romeo Gianmarco Iannelli, Martina Mikušová, Andrej Koleják, Samuel Šandor

Manželstvo uzavreli: Rastislav Sendecký a Ing. Klaudia Višňovská, Milan Šoltýs a Lenka Marcišová

Požehnanie manželstva: Davis Tobin Slaven a Martina Slavenová

Do večnosti v nádeji na vzkriesenie odišli: Vilma Kantorová (97), Eva Paulíková (72), Anna Labajová (88), Anna Kallová (70)

POZÝVAME NA PRAVIDELNÉ STRETNUTIA V ZBOROVEJ MIESTNOSTI NA UL. 1. MÁJA.:

konfirmandi – každý utorok, 1. roč. o 15:00 h a 2. roč. o 16:00 h
spevokol – každú stredu o 17:00 h
modlitebné spoločenstvo – každý štvrtok o 16:30 h
biblická hodina – každý štvrtok o 18:00 h
mládež – každý piatok o 18:00 h
detská besiedka – každú nedeľu počas Služieb Božích

POZVANIA

15.9. na Deň Tatranského seniorátu 2011 so začiatkom o 9:30 h v evanjelickom kostole v Gerlachove - prihlasujte sa na farskom úrade do 12.9., organizátori zabezpečujú pre účastníkov obed.

2.10. o 14:00 h do zborovej miestnosti na zborové popoludnie na tému: História Evanjelickej cirkvi v Poprade.

23.10. o 14:00 h do zborovej miestnosti na stretnutie jubilantov nášho cirkevného zboru.

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Evanjelického augsburského vyznania cirkevného zboru v Poprade, Námestie sv. Egídia 8/17, tel. farský úrad: 789 587 2. Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár - zborový farár, e-mail: ecavpp@stonline.sk, www.ecavpp.sk, jazyková úprava: Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová, Alena Chlebovcová a Stanislav Račko. Grafická úprava: Samuel Bednár. Vydávanie zborového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.

SEPTEMBER

4. Ne.	09:00	-	Poprad, 11. nedeľa po Svätej Trojici
	10:30	-	Stráže, 11. nedeľa po Svätej Trojici
8. Št.	18:00	-	Biblická hodina, zborová miestnosť
11. Ne.	09:00	-	Poprad, 12. nedeľa po Svätej Trojici
	10:00	-	Sviatosť Večere Pánovej
18. Ne.	09:00	-	Poprad, 13. nedeľa po Svätej Trojici
	10:30	-	Stráže, 13. nedeľa po Svätej Trojici
22. Št.	18:00	-	Biblická hodina, zborová miestnosť
25. Ne.	09:00	-	Poprad, 14. nedeľa po Svätej Trojici
	10:30	-	Spišská Sobota, 14. nedeľa po Svätej Trojici
28. St.	15:00	-	Biblická hodina, DD na Komenského ulici
29. Št.	15:00	-	Biblická hodina, DD Xenón
	18:00	-	Biblická hodina, zborová miestnosť

OKTÓBER

2. Ne.	09:00	-	Poprad, 15. nedeľa po Svätej Trojici, Poďakovanie za úrody zeme
	10:30	-	Stráže, 15. nedeľa po Svätej Trojici, Poďakovanie za úrody zeme
6. Št.	18:00	-	Biblická hodina, zborová miestnosť
9. Ne.	09:00	-	Poprad, 16. nedeľa po Svätej Trojici
	10:00	-	Sviatosť Večere Pánovej
13. Št.	18:00	-	Biblická hodina, zborová miestnosť
16. Ne.	09:00	-	Poprad, 17. nedeľa po Svätej Trojici
	10:30	-	Stráže, 17. nedeľa po Svätej Trojici
20. Št.	18:00	-	Biblická hodina, zborová miestnosť
23. Ne.	09:00	-	Poprad, 18. nedeľa po Svätej Trojici
	14:00	-	Stretnutie jubilantov so sviatosťou Večere Pánovej
26. St.	15:00	-	Biblická hodina, DD na Komenského ulici
27. Št.	15:00	-	Biblická hodina, DD Xenón
	18:00	-	Biblická hodina, zborová miestnosť
30. Ne.	09:00	-	Poprad, 19. nedeľa po Svätej Trojici
	10:30	-	Spiš. Sobota,1 9. nedeľa po Svätej Trojici, Pamiatka posvätenia chrámu
31. Po.	18:00	-	Poprad, Pamiatka reformácie